

jelser til »andre statslige myndigheder« uden for Miljøministeriets administrative hierarki.

Hvis der træffes beslutning om en flytning af sektorforskningsinstitutioner under Miljøministeriet til Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, vil miljøministeren med den nuværende ordlyd være afskåret fra at kunne delegere beføjelser eller myndighedsopgaver til disse. Der henvises til 3.2.2 og 3.3.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås på den baggrund, at bemyndigelsesbestemmelsen udvides til »efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder«. Der er alene tale om statslige myndigheder. Der kan således ikke i medfør af denne bestemmelse ske delegation til private virksomheder eller organisationer. Omfanget af delegationen til den pågældende statslige myndighed skal ske efter forhandling med vedkommende minister.

Det bemærkes, at beføjelsen også vil kunne anvendes i forhold til andre statslige myndigheder end de nuværende sektorforskningsinstitutioner under ministeriet.

Til nr. 2

Forslaget til ændring er en konsekvensrettelse, som følger af forslaget til en udvidet delegationsadgang for miljøministeren efter § 80, stk. 1, til statslige myndigheder under Miljøministeriet, jf. bemærkningerne ovenfor til nr. 1, afsnit 1.1. Efter forslaget får miljøministeren adgang til at delegere beføjelser efter loven til myndigheder, som organisatorisk ligger under styrelser.

Efter den gældende bestemmelse i § 80, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne »indbringes for miljøministeren«.

Ved forslaget til ændring af bestemmelsen erstattes »indbringes for ministeren« af »påklages«. Med den sproglige præcisering udvides adgangen til ikke blot at afskære påklage til miljøministeren, men også påklage til styrelserne.

Adgangen til at afskære klage knytter sig fortsat kun til afgørelser på områder, som er delegeret fra miljøministeren. Således vil miljøministeren ikke i denne bestemmelse have hjemmel til at afskære den fastsatte klageadgang til Miljøklagenævnet.

Til nr. 3

Ved forslaget til ændring indføjes en hjemmel, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister

bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1, jf. bemærkningerne til nr. 1, afsnit 1.2.

Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor miljøministeren udnytter sin adgang til at delegere beføjelser til andre statslige myndigheder uden for Miljøministeriet. Der består i disse tilfælde ikke et over-/underordningsforhold mellem miljøministeren og den pågældende myndighed.

Ved andre statslige myndigheders varetagelse af f.eks. myndighedsopgaver for miljøministeren efter delegation bevarer miljøministeren sine beføjelser, herunder instruktionsbeføjelsen, i relation til de delegerede opgaver, da myndigheden på det delegerede område funktionelt vil høre under miljøministeren.

Til nr. 4

Ved ændringen ophæves den gældende § 86, hvor efter kommunalbestyrelsen kan bemyndige en miljø- og levnedsmiddelkontrolenhed (i praksis de fælleskommunale miljøcentre) til at udøve de beføjelser, som er tillagt kommunalbestyrelsen efter loven.

Der henvises til gennemgangen i de almindelige bemærkninger under afsnit 2.

Ophævelsen bevirker, at alle kommunale myndighedsopgaver efter miljøbeskyttelsesloven fremover skal varetages i kommunen. Som anført i de almindelige bemærkninger, regulerer bestemmelsen ikke adgangen til at overføre driftsopgaver til kommunale fællesskaber og heller ikke de helt specifikke områder, hvor der er særskilt hjemmel til at bemyndige andre til at varetage myndighedsopgaver.

Til nr. 5

Bestemmelsen foreslås nyaffattet af lovtekniske årsager, da nyaffattelsen, som skete ved lov nr. 569 af 24. juni 2005, først skal træde i kraft samtidig med nærværende bestemmelse den 1. januar 2007. Men der er kun tale om et forslag til ændring, som er en konsekvensrettelse, som følger af forslaget til en udvidet delegationsadgang for miljøministeren efter § 80, stk. 1, til statslige myndigheder under Miljøministeriet, jf. bemærkningerne ovenfor til nr. 1, afsnit 1.1. Herefter får miljøministeren adgang til at delegere beføjelser efter loven til myndigheder, som organisatorisk ligger under styrelser.

Det følger af § 91, stk. 1, 2. pkt., at visse nærmere angivne afgørelser efter loven eller regler fastsat med hjemmel i loven truffet af miljøministeren »eller efter bemyndigelse af en styrelse« kan påklages til Miljøklagenævnet. Ved forslaget udgår »eller efter bemyndigelse af en styrelse« og herved udvides området for klageadgang til Miljøklagenævnet, således at de nævnte afgørelser i bestemmelsen kan påklages til